

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolors Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Colletldemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina
Llansana

ENS CONVIDA A PENSAR PER COMBATRE EL MURMURI I LA DEMAGÒGIA

Lluís Foix

Periodista

La resistència d'Esquirol

I el dret a la informació?

Els qui fan bandera de la Constitució espanyola i l'esgrimeixen per negar el dret dels catalans a votar o bé per consagrar la unitat d'Espanya, s'obliden de molts altres articles del text constitucional que són incomplets sistemàticament.

Un dels casos més flagrants és la vulneració que es fa d'un dret fonamental recollit a l'article 20.1: el dret dels ciutadans a "rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió". Un dret constitucional considerat, hi insisteixo, "fonamental" que cada dia neguen els mitjans espanyols als ciutadans d'arreu de l'Estat.

Prensa, ràdios i televisions d'àmbit estatal dediquen pàgines i més pàgines, minuts de ràdio i franges televisives en *prime time* al debat sobiranista

La imatge del procés es distorsiona en els mitjans de comunicació espanyols

català, i en la immensa majoria dels casos no hi apareix cap independentista. Només els polítics catalans unionistes –o bé, en casos excepcionals, els federalistes– tenen veu als mitjans de comunicació espanyols, fet que atempta greument contra la pluralitat informativa, distorsiona la imatge del procés que viu Catalunya i nega el dret constitucional als ciutadans a rebre informació veraç.

L'associació de juristes Drets ha posat en marxa un Observatori de Pluralitat que recopila aquest tipus de dades, i la primera que han fet pública ja és escruixidora: en tres mesos a la tertúlia política *La Sexta Noche* hi han aparegut divuit polítics catalans. Dels divuit, catorze són unionistes (C's i PP) i quatre són defensors de la tercera via (ICV i Unió). D'independentistes cap ni un, zero, ni rastre. D'acord que és una televisió privada, però l'espai radioelèctric que utilitza és públic i concedit en llicència pel Ministeri d'Indústria, que hauria de vetllar pel compliment de la Constitució. Però pel que es veu, la Constitució només és sagrada en alguns articles.

Quan un autor observa la realitat des de l'altura ens descobreix un món que els que ens movem a ras de terra no sabem veure. La concreció s'observa millor des de la distància, els detalls es mostren amb més claredat, es tria el gra de la palla amb una mirada penetrant que ho fa tot més entenedor.

JOSEP MARIA ESQUIROL ENS APORTA serenor en un món esverat per l'actualitat rabiosa, pel discurs compulsiu, per una massa crítica d'informació que ens allunya de la comprensió de la realitat i alimenta un món de fantasies. Reclama la urgència de recuperar la vocació de pensar. *La Resistència íntima: assaig d'una filosofia de la proximitat* (Quaderns Crema) és una reflexió que trenca el políticament correcte i gosa oferir una mirada metafísica, modesta i alhora entenedora, sobre els reptes de la modernitat política, econòmica i tecnològica.

ÉS SIMPTOMÀTIC QUE UN LLIBRE de filosofia en el qual sovint es troben i dialoguen Hannah Arendt, Heidegger, Nietzsche, Lévinas, Husserl, Jünger, Wittgenstein, els clàssics grecs i cristians hagi estat un dels èxits editorials de l'estiu. Esquirol ens parla de la proximitat, d'allò que George Steiner deia que "Déu està en els detalls", de les coses ordinàries que són tan grans com les extraordinàries. Preguntem-nos, suggereix, "d'on ve que s'hagi considerat massa vegades la vida quotidiana com a vida de segon ordre. Un dels factors és, de segur, l'embat romàntic, amb la seva exaltació de la vida excepcional, en la forma o en la intensitat".

EN AQUEST ASSAIG CURT però molt elaborat i pensat es fa un elogi de la dignitat de la vida senzilla de les persones que no cal que estiguin envoltades per la fama, la notorietat, l'heroicitat, l'honor o la riquesa. S'hauria de tornar a la normalitat de fer grans les coses menudes perquè estan associades a les actituds de persones que actuen des de la proximitat, sense altre objectiu que fer les coses ben fetes. Si es recupera la quotidianitat, el dia a dia, s'entra en l'univers més immediat en el qual s'hi troben sempre els altres.

ESQUIROL NO S'ENTRETÉ EN LA FULLARACA de la informació i de l'actualitat canviant d'hora en hora o de minut a minut. S'endinsa en els corrents de fons que estan canviant la percepció que es té de les coses i del món a causa de les noves formes de vida de la modernitat. Parteix de la lògica aristotèlica per discutir amb els grans filòsofs del segle passat. Els dona la raó i els la treu quan així ho pensa. "La veritat és la veritat de ca-

MONTESOL

L'assaig de Josep Maria Esquirol tindrà un llarg recorregut perquè intenta omplir el buit insuportable del món hiperactiu i hiperinformat

da cosa, i de cada cosa al seu temps, i del present que se'n dona i se'n va."

TREU EL FENOMEN DE LA MALALTIA que conviu amb un món aparentment feliç i sense problemes. Recorda la filantropa victoriana Florence Nightingale, que es dedicà al servei dels altres desinteressadament. La professió de metge o d'infermera, metgessa o infermera, és noble per partida doble, "perquè només el servei a les persones més dèbils du la pau, i perquè posa en relleu allò que la cultura contemporània –sense haver sabut pair gaire bé el discurs il·lustrat sobre l'autonomia– ha desestimat massa ràpidament, la dependència mútua". La malaltia, ho sabem tots, ens recorda el destí mortal.

LA FORTALESA, LA PACIÈNCIA i la resistència són una mateixa cosa, ens diu Esquirol. Saber resistir, saber aguantar, saber protegir

la pròpia intimitat és important per no perdre la personalitat. No cedir al dogmatisme de l'actualitat. En aquest punt, Esquirol és categòric: "La veritable resistència a l'actualitat consisteix a no cedir al dogmatisme. No n'hi ha d'altra. De vegades serà pública i es farà vistosa, i de vegades, discreta i silenciosa." Quants avantatges té el silenci d'una persona que pensa i que, si cal, diu el que ha pensat amb total inhibició, sense pors i sense tèmer el que diran. No estalvia la crítica als setciències o als mig-entesos, "suposats especialistes en tota mena de sabers, que són els que pertorben el món". Tots els tertulians parlen massa quan caldria que callessin més.

L'ASSAIG DE JOSEP MARIA ESQUIROL tindrà un llarg recorregut perquè intenta omplir el buit insuportable del món hiperactiu i hiperinformat en el qual ens movem centenars de milions de persones arreu del món. És categòric a l'hora de reinventar la mirada sobre les veritats mediàtiques fugisseres. Hi ha vida enllà de l'actualitat, "més ben dit, només hi ha vida enllà de l'actualitat". Vida, llibertat i pensament es donen lateralment. Esquirol convida a pensar per combatre el murmur i la demagògia que són el verí de tota comunitat. És un llibre que resistirà el pas del temps i goso dir que les seves reflexions seran un referent per a generacions futures.